

През 1999 г. с доход под 60% от медианния са 24% от лицата, живеещи в страните - членки на ЕС. Това е среден показател, изчислен преди осъществяването на социалните трансфери. През 1999 г. разликата между страните членки с най-висок и с най-нисък показател е 9% пункта. С най-високи стойности този показател е в Ирландия и Великобритания (30%), а с най-ниски - в Дания, Италия, Холандия и Финландия (21%).

Когато се вземат предвид социалните трансфери, стойностите на този показател намаляват. Така стойността на средния за ЕС показател намалява до 15%. Тези 15% представляват около 56 млн. граждани на ЕС. Използвайки 60% от националния медианен доход като праг за разграничение, се установява, че делът на лицата, подложени на рисък за бедност, е относително най-висок в Гърция и Португалия (21%), следвани от Испания и Великобритания (19%). Нисък е делът на тази категория лица в Белгия, Дания, Германия, Люксембург, Холандия, Финландия и Австрия (от 11 до 13%). Най-нисък е този дял в Швеция - 9%. Социалните помощи намаляват дела на лицата, живеещи с рисък за бедност във всички страни.

За разпределението на доходите може да се получи представа от това как общият доход се разпределя между различните страти (обществени слоеве) от населението според нивото на дохода. През 1999 г. **20% от населението в страните - членки на ЕС, които са с най-високи доходи, притежават 4.6 пъти повече доходи от колкото 20% от населението, които са в групата с най-ниски доходи.** Този показател ($S80/S20$) за несъразмерното разпределение на доходите е по-висок в южните и неконтиненталните страни от ЕС. Най-висока е стойността на този показател в Португалия - 6.4 пъти, а в Гърция, Испания, Италия, Ирландия и Великобритания той е по-висок от средния за ЕС, който е 4.6 пъти. На срещуположния полюс са Дания и Швеция (3.2 пъти), следвани от Финландия (3.4 пъти), Германия (3.6 пъти) и Холандия и Австрия (3.7 пъти).

Като цяло в страните членки с високо равнище на неравенство в доходите на глава от населението се установява ниско ниво на средния доход. Същото нещо може да се каже и по друг начин. Установява се, че в страните членки с най-нисък среден доход на домакинство има тенденция към най-висока степен на неравенство (несъразмерност) в доходите.

Великобритания в това отношение прави изключение. В тази страна се установява както по-високо средно ниво на дохода на глава от населението, така и по-висока от средната за ЕС разлика между най-богатите и най-бедните 20% от населението.